

Com érem, com som

El programa 'Universitat d'Estiu', a punt 14 ■ "L'adaptació a Bolonya no es pot aturar", diu Salvador Cardús 20 ■ Vint-i-cinc anys d'activitat teatral 24 ■ La llicenciatura de Biotecnologia compleix deu anys 27 ■ 'Tutoresport', el programa que permet compaginar estudis i esport 28 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 49

JUNY 2009

3 L'evolució dels estudis, des de la precarietat dels inicis a l'actualitat i la projecció cap al futur

10 Records i vivències de professors de diferents generacions al voltant de la docència universitària

10 Homenatge als exiliats en complir-se els setanta anys del final de la Guerra Civil espanyola

10 La difícil i meritòria tasca de tirar endavant, de manera simultània, la feina de pare/mare i els estudis

10 El servei d'assessorament a l'alumnat ha rebut més de cinc-centes consultes durant el passat curs acadèmic

20 La trobada anual d'alumnes de Traducció i Interpretació, a nivell estatal, celebrada a la nostra Universitat

30 Martina Azzurra, italiana, un exemple dels voluntaris que treballen a la Fundació Autònoma Solidària

Mirar enrere per **anar** endavant

La Universitat Autònoma de Barcelona ja té més de 40 anys d'història i ara hem volgut fer una mirada enrere, descobrir com era fa unes quantes dècades, per recordar i ser conscients del camí recorregut i veure així si seguim la direcció correcta. Establirem algunes comparacions quant al campus, els transports, el perfil dels i les estudiants, el contingut dels estudis, els aparells tècnics i el suport material de què es disposava i es disposa ara per a poder fer les pràctiques.

No és un exercici de nostàlgia sinó una comparativa que permet fer-se una idea de la velocitat dels canvis de tota mena que estem vivint i de les perspectives que se'ns presentaran en el futur. I també ens serveix per a veure que hi ha coses que no canvien, com l'afluència als bars, convertits en el principal centre de reunió del professorat i dels estudiants.

Dels blocs de ciment del principi, que semblaven búnquers, a l'actual campus de facultats envoltades per camps de gespa on els i les *habitants* de l'Autònoma poden estirar-se quan arriba el bon temps, hi ha un bon tros de camí recorregut. La nostra és una gran Universitat que ha crescut en molts sentits i que ha de seguir creixent per continuar sent un pol de referència dins del sistema universitari català i europeu.

a nostra és una gran Universitat que ha crescut en molts sentits i que ha de seguir creixent

■ <http://blogs.uab.cat/revistacampus>

DIRECTOR Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** (Producció i maquetació) Pepa Badell. **CAP D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Marta Corcoy, Miquel Àngel Linares, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Fernando Sabés, Jaume Soriano, Toni Castel. **DISSENY** Pepa Badell. **SECRETARI DE REDACCIÓ** José Àngel García. **FOTOGRAFIA** Sheila Juan. **MAQUETACIÓ** Laura Bachs, Nacho Martínez, Anna Ortiz, Ester Dachs. **EDICIÓ** José Antonio Díaz Pavón, Margalida Amengual, Marina Domingo, Marina Mayer, Emma Zafón. **FOTO PORTADA** Arxiu UAB i Sheila Juan. **ADREÇA** Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Gratesa

Estudiar a la UAB: abans i ara

Fa 40 anys, la UAB va arrencar amb només dues llicenciatures, 250 alumnes i instal·lacions provisionals. Ara, el centre compta amb més de 35.000 estudiants, ofereix 78 titulacions i ha consolidat la seva estructura en tres campus. És evident que des de la fundació de l'Autònoma, l'any 1968, les coses han canviat. I molt. Estudiar a la UAB ja no és el que era abans.

El context social i polític del nostre país ha canviat de manera profunda en els últims 40 anys i, en conseqüència, també les inquietuds i les aspiracions dels joves. Als inicis de la UAB, en plena dictadura franquista, i a la dècada dels 70, període d'agitació social i de demandes com la del lema *Llibertat, amnistia, estatut d'autonomia*, va quedar palesa la participació activa dels joves estudiants en les mobilitzacions de l'època. Malgrat la voluntat de les autoritats

d'allunyar les revoltes estudiantils del centre de Barcelona, ubicant l'Autònoma a la perifèria, l'esperit revolucionari dels estudiants no es va apaivagar. Els joves es desplaçaven fins a Barcelona per a manifestar-se, tot i que els grisos envoltaven la Universitat i obstaculitzaven la seva sortida. L'intercanvi d'idees i propostes d'acció quedava relegat a les assemblees celebrades al campus, on professors i alumnes de les diferents facultats es reunien de manera multitudinària.

■ **Des del 1987, la UAB participa en iniciatives de mobilitat internacional**

■ **El tipus de protesta no ha canviat i tampoc ho han fet les formes**

Com a anècdota, l'Anna Sallés, professora d'Història de la UAB des dels anys 70, comenta que en una d'aquestes trobades la gran quantitat de gent aplegada va arribar a fer trontollar les parets de l'edifici. Una altra de les curiositats que Sallés recorda de l'època franquista és la infiltració de policies i confidents dins les aules.

Als anys 80, els estudiants ja no estaven tan polititzats ni compromesos com els de les generacions precedents. Eren els

fills de la transició que, més conformistes, anaven a la Universitat estrictament per a estudiar.

Ara, sembla ser que els estudiants tornen a ser aquells joves inquiets i reivindicatius de fa 40 anys. Si aleshores, en un context de repressió, es manifestaven per raons polítiques i socials, ara, amb un sistema democràtic, les preocupacions dels estudiants continuen lligades a factors conjunturals. Així, veiem com els joves es manifesten per un habitatge digne, per l'assoliment

Fa uns anys, anar a la Universitat era tota una odissea.

d'unes condicions laborals de qualitat, per decisions polítiques o per mesures educatives com l'actual pla de Bolonya. El tipus de protesta no ha canviat i tampoc ho han fet les formes: vagues indefinides, talls de carretera, manifestacions pacífiques al centre de Barcelona, etc.

La nova multiculturalitat

La UAB es coneix popularment com "la Universitat dels tres terços". Així es diu que un terç dels seus estudiants prové del Vallès,

■ **Hi ha estudiants que tornen a ser els joves inquietos i reivindicatius de fa 40 anys**

■ **En els últims anys hi ha més alumnes vinguts de fora de Catalunya**

■ **“Amb les noves tecnologies, els estudiants han perdut la cultura de biblioteca”**

De la massificació a l'absentisme

Temps enrere, la massificació a les aules era una problema real. A carreres com Medicina, el 1977 hi havia 2.000 alumnes per curs. El 1985 encara hi havia 5 grups amb 200 alumnes cadascun. Amb els anys i amb la creació d'altres universitats s'ha posat remei a aquesta sobrecàrrega. Ara, però, ens hem passat a l'altre extrem: cada vegada els estudiants s'absenten més de les classes. El professorat intenta fer-ne front passant llista.

un altre terç del Barcelonès i l'últim de la resta de comarques catalanes. Això, però, no ha estat mai exactament així.

Al inici de l'Autònoma hi havia un notable predomini dels estudiants que venien del nucli proper a Bellaterra (Terrassa, Sabadell, Sant Cugat...) i un gruix important d'estudiants procedents de l'àrea metropolitana de Barcelona. Els alumnes vinguts d'altres comarques catalanes i de fora de Catalunya constituïen una minoria.

Ara, cada vegada més, trobem seients buits a les aules.

Amb el temps, en canvi, sí que hi ha hagut un augment dels estudiants de fora de la província de Barcelona, i d'aquells que provenen de les Illes Balears o del País Valencià. Una creixent migració estudiantil que va portar l'any 1993 a la creació de la Vila Universitària, i el 2008 a la seva ampliació amb 216 habitatges nous.

A més, cada any des de 1987, arriben estudiants per a cursar una part de les seves carreres a la UAB dins el marc d'un programa

d'intercanvi (Sèneca, Erasmus o Mobilitat). Enguany, l'Autònoma compta amb la presència de 2.178 estudiants internacionals.

Transport

Si una cosa no ha canviat amb els anys és la preferència dels estudiants en el tipus de transport utilitzat per arribar a l'Autònoma. El transport públic (els Ferrocarrils i Renfe), sempre ha estat l'opció més escollida, per davant de l'ús del cotxe, sovint compartit.

Fa 30 anys, les estacions de tren més properes al campus de Bellaterra eren la de Bellaterra (FGC) i la de Cerdanyola del Vallès (Renfe). Sis autobusos vermells enllaçaven les estacions amb la Universitat. Aquest servei, però, no arribava fins a la

Malgrat tots els canvis, la cultura de bar segueix intacta.

zona d'aparcament del campus, de manera que els estudiants que viatjaven en ferrocarril havien de baixar un petit pendent fins arribar a les respectives facultats. Eren vint minuts de recorregut en fila índia entre fang i matolls, un camí obstaculitzat que els estudiants van batejar amb el nom de Ruta de Ho Chi Minh, en referència històrica a la senda clandestina que es va obrir durant la Guerra del Vietnam, que permetia el transport d'armes, subministres i tropes del Vietnam del Nord al Vietnam del Sud. Anna Sallés, anecdòticament, comenta que en dies de pluja els estudiants que arribaven en ferrocarril s'identificaven fàcilment perquè duïen els pantalons enfangats.

Això va ser així fins el 1984, quan es va construir la parada de ferrocarril Universitat Autònoma i els estudiants ja no havien de fer senderisme per arribar a les classes.

Una forma de transport que amb els anys s'ha perdut és l'autostop. L'Assumpció Malgosa, professora de Biologia i estudiant de la promoció del 80 a la UAB, recorda com sovint tornava de la Universitat a Terrassa aixecant el dit. Una pràctica molt habitual aleshores i que ara, com ella comenta, resulta "impensable".

Tecnologia i estudis

Tot i que la UAB s'ha anat equipant de manera progressiva de mitjans tecnològics, aquests no han estat mai suficients per a

■ **Els mitjans tècnics no han estat suficients per a cobrir les necessitats a les classes pràctiques**

■ **Amb la nova estació de FGC Universitat Autònoma, es va deixar de fer senderisme per arribar a classe**

■ **El bar continua sent el lloc estrella per a esbargir-se dels estudis i la feina**

cobrir les necessitats a les classes pràctiques de diverses carreres. Fa catorze anys, la Maria Antònia Zanguera era estudiant de Comunicació Audiovisual a la nostra Universitat. Ella recorda com, a les classes d'edició, tots els companys d'una mateixa classe havien d'estar reunits davant d'un sol ordinador. En l'actualitat, els alumnes també es troben amb el desfasament d'alguns mitjans que, a causa del seu envelliment, donen constants problemes i, a més a més, tenen poc a veure amb el que s'utilitza en el món professional. En aquest sentit, Jordi Vallverdú, professor a l'Escola Universitària d'Informàtica, reconeix que l'Autònoma ha fet un gran esforç per a la renovació periòdica dels equips tècnics,

La Universitat ha passat a ser gairebé una ciutat.

però que "es podrien invertir molt millor els diners".

D'altra banda, les noves tecnologies digitals han propiciat l'acomodament dels estudiants, que esperen veure penjats al Campus Virtual els apunts de l'assignatura o els *powerpoint* fets pels professors. En aquest sentit, Malgosa comenta que al llarg de la seva docència ha observat una important pèrdua del sentit de l'esforç i del treball per part dels alumnes: "El fet de comptar amb eines tan potents com Internet fa que els estudiants es vegin sobrecarregats d'informació i deixin de consultar els llibres. S'ha perdut la cultura de biblioteca".

Pel que fa al sistema d'assignatures, hi ha hagut canvis substancials en els darrers anys.

Abans, les assignatures eren de tipus anual, i això permetia tractar-les amb més profunditat. Ara hi ha assignatures semestrals que permeten abordar, al llarg de la carrera, més varietat de matèries, però també de manera més breu i amb continguts més concentrats. El canvi decisiu, però, ha vingut de la mà de la implantació del sistema de l'optativitat i la lliure elecció: hi ha una major oferta d'assignatures amb les quals es pot orientar el currículum i especialitzar-se. "Pots estudiar el que t'agrada i de camps molt variats", afirma Malgosa.

Ambient al campus

De ser gairebé un descampat a una ciutat universitària. Aquest és l'espectacular canvi que s'ha

produït en el campus de l'Autònoma. Fa 30 anys els estudiants es trobaven al camp, amb l'única vista que la que oferien les facultats, una mena de búnquers de ciment armat construïts enmig del no-res. Tant és així que, arribat el bon temps, no podien practicar el que ara és un dels rituals dels estudiants de l'Autònoma: prendre el sol estirats a la gespa. Per esbargir-se anaven al bar, on

Alguns edificis com la plaça Cívica són ara irreconeixibles.

petaven la xerrada, compartien uns riures i jugaven a cartes.

A poc a poc, el paisatge va anar modificant-se: es van crear més bars, l'estació del tren, un auditori..., fins arribar a l'actualitat, on els estudiants disposen des d'una farmàcia, un supermercat, un centre esportiu o una perruqueria. Tot per satisfer les seves demandes. Malgrat aquesta creixent oferta de serveis de què disposen per des-

connectar dels estudis i de la feina durant una estona, els estudiants són força tradicionals: segueixen anant al bar. Perquè hi ha coses que mai canvien ■

Text: Mar Reguant, Mireia Julià, Begoña Fuentes

Fotos: Arxiu UAB, Antolín Avezuela, Eunís Font, Sara Gil, Sheila Juan, Marc Miras, Marcelo Vidal

No et quedis en blanc...

blanco
bianco
branco
walkoinen
vit
hvid
valge
baltis
baltas
bíly
biely
fehér

< Utilitza les eines
i recursos de suport
lingüístic que t'ofereix
el **Servei de Llengües**

www.uab.cat/servei-llengues

■ **José Enrique Ruiz-Domènec**
Catedràtic d'Història Medieval a la UAB

Passat i present de l'Autònoma

Quan em vaig incorporar a l'Autònoma, a l'octubre de 1969, contínuament escoltava unes tranquil·litzadores paraules: aquest projecte es convertirà en una gran universitat; després, al traslladar-nos a Bellaterra, el desig va prendre aspecte de realitat. Aquells van ser uns anys difícils, a causa dels canvis polítics que portarien la democràcia al país. La nostra Universitat els va viure de manera intensa, ja que gràcies a ells es va forjar el seu esperit. Ésser de l'Autònoma és participar d'aquest esperit d'unió coalescència, rebre els seus ideals i aprofitar la seva ombra per participar d'un estil basat en els principis d'actuació i convivència. Els professors es van convertir així en autoritats morals. Aquest és l'esperit que no hem de perdre. I menys ara quan ens enfrontem al repte de mostrar-nos a favor de les causes justes.

La queixa dels estudiants al pla Bolonya és una d'aquestes causes justes; que de no canalitzar-se bé pot donar lloc a una generació trencada per l'aïllament i la confusió. Estem a temps per al diàleg, encara que per això la imaginació ha de retornar al claustre; l'entusiasme, el rigor i la reputació, també. Fa 40 anys, els estudiants reclamaven que els poséssim al dia sobre el que es feia a Europa; i la veritat és que molts ho vam fer. Tots volien tenir les mateixes

oportunitats que els seus companys de fora, avui que tenim les estructures per fer-ho no ens podem debilitar en la recerca de recursos per a permetre que el talent triomfi amb independència de les condicions econòmiques de qui el tingui. Aquesta és una Universitat pública i al servei del bé comú, un àgora de debat democràtic, sense oblidar que ha de ser jeràrquica i sostenir l'autoritat d'aquells professors que el món acadèmic internacional reconeix

com a membres rellevants de la comunitat científica. I això és necessari avui que el nostre campus s'ha fet extens i dilatat.

Tenim més i millors facultats, enca-

ra que de vegades falta una mica d'esperit emprendedor. Però les coses s'han fet raonablement bé, encara que potser podrien haver-se fet una mica millor, i això ens indica que encara queden moltes coses per fer. És obligat arribar a una paritat en el claustre, afavorint si cal algun apunt de discriminació positiva en aquesta direcció; és urgent evitar la fugida de cervells, en el passat es va produir; hem de promocionar aquells professors que per la seva excel·lència puguin legítimament construir la Universitat del segle XXI lluny de la vulgaritat, ja que la qualitat mai és un accident, és sempre el resultat d'un esforç intel·ligent. La consciència profunda d'aquests fets construirà el futur.

**enim més i millors facultats,
encara que de vegades
falta una mica d'esperit
emprendedor**

■ **Xavier Ginesta.**
Periodista i professor del Departament
de Periodisme i Ciències de la Comunicació

Records d'una facultat **analògica**

Vaig arribar a la Facultat l'últim any que la biblioteca estava a l'edifici I. Per tant, vaig patir aquella Setmana Santa caòtica on només corrien llibres amunt i avall per tal d'adaptar el nou edifici. Aquell espai tenia màgia. El recordo amb estima tot i que el vaig gaudir poc. Va ser allà on em van confirmar les primeres entrevistes o vam fer les primeres estudiades maratonianes d'història –després d'aquelles, pel Paco Veiga, en van venir moltes més pel Joan B. Culla o el Ramon Sala, ja a l'edifici nou–.

Igualment, recordo amb simpatia les sales d'edició analògiques: a primer de carrera, pensaves que amb aquells aparells es podrien arribar a fer *superproduccions* i, a quart, quan en tens un bull per a fer un informatiu, les maleeixes constantment.

La tecnologia evoluciona tant que jo mai vaig arribar a fer anar l'Avid o el Premiere. He après l'edició digital amb els companys de feina, a El 9 TV. Els meus anys d'estudiant van ser amb cèl·lules de vídeo analògiques i un incipient Dalet que, tot i que al final era útil, sempre es penjava en el pitjor moment. Quantes *bronques*! Entre companys, amb els tècnics –em perdoneu?– i més. En recordo una, especialment, fent el nostre primer reportatge al Camp Nou. Tot i que ens havien assegurat que les bateries de

les càmeres estaven carregades, les cinc bateries que portàvem estaven tant viciades que no arribaven ni a les tres hores entre totes. Inicialment, un desastre, només compensat per una entrevista al Hristo Stoichkov.

I ara? Els meus alumnes del curs d'Aproximació als Mitjans Comarcals Catalans usen càmeres digitals i tenen un carregador de bateries per a ells –envejable!–; evidentment, no es cansen ni la meitat quan han de fer plans amb la càmera

a l'espatlla –tendinitis al canell, com a molt– i, sobretot, tenen una mobilitat fantàstica per anar amunt i avall. Tot i les seves queixes, res d'abans no és comparable amb la manera com ara es pot tractar l'àudio i el vídeo. Ara sí que,

si es vol es poden fer productes acurats, idèntics als que un company meu de feina pot fer per emetre per El 9 TV. No em queixo del què teníem fa vuit anys. Des de la distància, ho recordo amb tendresa. Allà vam començar a entendre què és fer periodisme i, sobretot, van ser espais que ens van permetre teixir bones amistats mentre intentàvem solucionar problemes del Dalet, xiuxiuejàvem entre les prestatgeries d'una biblioteca que s'havia fet petita o maleíem les poques possibilitats de l'edició analògica. Històries d'estudiants que, cada any, es repeteixen: abans editades amb analògic i, ara, en format digital.

**Is meus anys d'estudiant
van ser amb cèl·lules
de vídeo analògiques
i un incipient Dalet**

Associació d'Amics UAB

La Universitat Opina - Divulgació

Amic de la UAB ofereix un conjunt d'activitats, mitjançant el projecte **La Universitat Opina**, amb la finalitat de contribuir a la formació d'opinió dels ciutadans a partir del coneixement basat en l'estudi i la recerca.

El programa d'activitats **Divulgació** consisteix a facilitar a les entitats socials que ho desitgin la participació de professorat universitari per conduir xerrades i tertúlies sobre temes científics i culturals d'actualitat •

Llistat de temes d'actualitat per a l'any 2009:

Innovació científica i tecnològica

- L'hidrògen com a font d'energia
- L'herència biològica i la conducta humana
- El cervell i la consciència
- Els estils de vida i la sostenibilitat ecològica
- Comunicació i telecomunicacions
- Els transgènics

Integració i conflicte social

- Les migracions recents
- El Tribunal Constitucional
- La mentida en la vida pública
- La memòria històrica
- Les desigualtats socials
- La integració escolar
- La comunicació assertiva en les relacions humanes

Gestió del territori i de l'habitatge

- La gestió del territori
- La xarxa de transports
- La planificació urbanística
- Les noves lleis del sòl i de l'habitatge
- Els problemes de l'aigua a Catalunya

Catalunya a l'Espanya moderna

- Les balances fiscals
- El desenvolupament de l'Autonomia
- El desenvolupament econòmic
- La literatura catalana

Restem a la disposició del professorat de la Universitat per a qualsevol suggeriment i/o col·laboració. Us podeu posar en contacte amb l'Associació d'Amics de la UAB a través del correu amics.universitatopina@uab.cat, el telèfon 93 581 14 90 o el fax 93 581 46 45.

Associació d'Amics UAB

Associació d'Amics UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Torre Vila-Puig
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)

SARA GIL

Records des de l'exili

Homenatge als 70 anys del final de la Guerra Civil amb Els Camins de l'Exili. El final de la guerra a Catalunya, la retirada i els primers camps (desembre de 1938 - febrer de 1939)

Des del 23 de març fins al 24 d'abril, la Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General va acollir una mostra que recordava els 440.000 refugiats del final de la Guerra Civil espanyola. *Els camins de l'exili* va ser iniciativa del Fons de Documentació Política Contemporània (CEDOC), que va recopilar diversos documents de l'època, alguns d'ells inèdits. "L'exposició fou el resultat d'aportacions de diverses entitats i de particulars, un treball col·lectiu centralitzat al CEDOC", afirma el coordinador i membre del CEDOC, Xavier

Ginesta. El director del CEDOC i comissari de la mostra, Eugeni Giral, va destacar la voluntat d'apropar la Guerra Civil als estudiants i de fer un "homenatge" a tots els exiliats. Els materials exposats rememoraven episodis com el bombardeig de l'Escala, el gener de 1939; l'èxode del Govern de la Generalitat al mas Perxers; el difícil pas de la frontera francesa, i la vida als camps d'internament. La mostra també va oferir part de l'armament abandonat durant la retirada i recollit al Museu La Retirada de Camprodon. **H.L i D.G**

EUNICE FONT

■ Conferències durant l'Any de l'Astronomia

Aquest any se celebra el 400 aniversari des de que Galileu apuntés al cel, per primera vegada, amb un telescopi. I des de l'any 1609 s'han produït descobriments que han canviat la forma de veure l'univers. Explicar-los és l'objectiu del cicle de xerrades, organitzat pel Departament de Física i l'Institut d'Estudis Espacials que ha finalitzat el 3 de juny. La Cosmologia, els forats negres o les ones gravitacionals són exemples dels temes que abasta l'Astronomia i que s'han explicat en aquest cicle. **X.V.**

■ Premi Assaig

El guanyador del premi Cinema Assaig de la UAB d'aquesta edició ha estat Lucas Paredes, amb *Carta n°1*. L'autor no va poder assistir a l'acte d'entrega del premi però va deixar escrita una carta donant les gràcies al jurat. Una cinquantena de persones van poder gaudir de la projecció del film, després que s'assenyalés l'àmplia participació en un premi que és la primera vegada que es reserva a estudiants de l'Autònoma. **J.D.**

■ Neus Santmartí, Creu de Sant Jordi

El president de la Generalitat va lliurar, el 21 d'abril, la Creu de Sant Jordi a 27 personalitats i 15 entitats. Entre les persones premiades està Neus Santmartí i Puig, professora emèrita del Departament de Didàctica de la Matemàtica i de les Ciències Experimentals de la UAB. **B.F.**

■ Arxius audiovisuals a Video Active

Divuit cadenes de televisió europees, inclosa Televisió de Catalunya, participen en la creació de Video Active, un portal d'internet que neix amb l'objectiu d'oferir arxius audiovisuals per tal que puguin ser utilitzats a nivell educatiu i acadèmic. La web www.videoactive.eu creix diàriament i inclou vídeos informatius, de ficció i d'entreteniment. **V.F.**

■ Beques per a l'estiu

La Xarxa Vives d'Universitats ofereix a l'alumnat de les universitats associades un programa d'ajudes per als cursos o activitats que figuren a la seva Guia de cursos d'estiu. L'objectiu és sufragar les despeses de desplaçament, allotjament i matrícula. **D.C**

■ NOTÍCIES

■ L'ETCENARI'

Joves estudiants i treballadors de l'Autònoma van posar damunt l'escenari, en vuit actuacions diferents, tot l'esforç i aprenentatge que havien adquirit al llarg del curs. L'*Etcenari*, el cicle de dansa, música i teatre de la UAB organitzat per l'ETC – Cultura en Viu va celebrar-se del 22 d'abril al 28 de maig. **B.F.**

■ Premis Ploma d'Or de Periodisme 2009

Els guardonats d'aquesta edició que es va celebrar a l'aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació han estat Baltasar Porcel, Josep M. Cadena i Wilfredo Espina. Atorgats pel Departament de Periodisme i Ciències de la Comunicació, els premis reconeixen la trajectòria professional de destacats periodistes catalans. **D.C.**

■ Jornada de reflexió

L'Observatori per a la Igualtat celebrarà el proper 18 de juny a la Sala de Juntes del Rectorat la Jornada de treball: Dels factors que incideixen en la trajectòria acadèmica de les dones a polítiques d'igualtat. La finalitat és reflexionar sobre els obstacles per a la promoció acadèmica del professorat —especialment, les dones— i valorar les mesures que poden afavorir-ne la superació. **D.C.**

■ Nova membra de l'IEC

La professora de comunicació Maria Corominas i Piulats ha estat nomenada membra numèrica de la Secció de Filosofia i Ciències Socials de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). El seu discurs d'entrada va versar sobre la Televisió local a Catalunya. **C.C.**

Oberta per vacances

Qui vulgui continuar sumant punts a la seva formació té l'oportunitat de fer-ho amb el programa *Universitat d'Estiu* que un any més presenta l'Institut de Ciències de l'Educació. Els aproximadament 50 cursos que formen el programa, es caracteritzen per la seva varietat temàtica, destacant-ne un sobre la crisi empresarial, un altre sobre les fosses de la Guerra Civil així com el de les tècniques teatrals com a mitjà per a afrontar conflictes de l'educació dirigit al professorat. Els cursos normals de vint hores setmanals tenen un

preu mig de 110€. La majoria es duen a terme al campus de Bellaterra, però també n'hi ha que es fan al de Sabadell i al de Barcelona. L'oferta de les conferències dels migdies s'ha actualitzat incloent-hi tres cicles nous, entre els que destaca el que commemora l'Any de l'Astronomia. A més a més, aquest estiu continua l'oferta dels cursos del Servei de Llengües i els del SAF. Les persones interessades poden fer la inscripció escrivint a universitat.estiu@uab.cat o a s.llengues.info@uab.cat, pels cursos d'idiomes. **D.C.**

Títols homologats de català

Com cada cop que arriba el mes de juny, els alumnes dels cursos del segon semestre de català que ofereix el Servei de Llengües s'enfronten amb les proves interuniversitàries que avaluen el nivell de llengua catalana aconseguit durant els mesos previs. Uns resultats que decideixen si podran tenir al seu poder els certificats CIFOLCS reconeguts per la Generalitat de Catalunya com a equivalents als oficials i, per tant, vàlids

per treballar a l'Administració pública i també per, en determinades oposicions com les dels Mossos d'Esquadra, aconseguir mèrits. Dels cinc nivells diferents (bàsic, elemental, intermedi, suficiència i superior), els més sol·licitats cada any són el bàsic, on es matriculen els nou vinguts, i el superior, on hi ha sobretot catalanoparlants. Com ja va passar al febrer, seran més de 500 els i les alumnes que provaran sort. **D.C.**

euncet

un espai per formar-se, un indret per conviure

Grau*

Administració i Direcció d'Empreses (ADE)

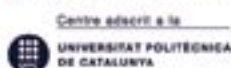
en horari diürn o nocturn (18:00h a 22:00h)

Informa't:

www.euncet.es

93 730 19 00

ct* escola universitària
caixaterrassa

ct* obra social
caixaterrassa

* La titulació de grau que ofereix l'Euncet està en procés de verificació d'acord amb el Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, per adaptar-les a l'EEES.

Conciliar criança i estudis

El final de curs ja és aquí. Al maig, van arribar els lliuraments de treballs finals i els i les estudiants ja es començaven a preparar pels exàmens de juny. Entre tota la comunitat estudiantil, però, hi ha un grup que ha de fer malabarismes amb els horaris durant tot el curs. Són els alumnes que tenen un o més fills, un col·lectiu que, malgrat estudiar sovint més anys dels que corresponen i demanar més facilitats per a conciliar la vida privada amb la carrera, no canviarien la seva condició de pares i mares estudiants per res del món.

En Gael, de sis mesos, descansa dins un cotxet vermell. La seva mare, l'Alba Garriga, no tenia previst portar-lo a la facultat. Tot i així, l'Alba comenta que si el nen s'adorm, el portarà més tard a classe. En Gael té un germà de set anys, en Nauli. L'Alba va començar la carrera quan en Nauli en tenia tres i, després de cinc anys cursant Pedagogia, espera acabar el curs que ve. Com que no volia ser massa gran per tenir-ne un altre, va decidir tenir en Gael mentre estudiava, ja que diu que el més important no és el fet d'estudiar o treballar, sinó el de sentir-se preparada per a ser mare: "Quan és el moment, és el moment".

Lucía Giménez, també estudiant de Pedagogia, comparteix l'opinió de la seva companya. La Lucía va quedar-se embarassada amb 22 anys, una decisió fruit de

la situació en què es trobava, amb una parella amb treball estable i un pis en comú.

L'estabilitat i la confiança amb la parella van ser també claus en la decisió d'en David Hernández de seguir estudiant Periodisme un cop hagués nascut la Noa, que ara ja té 21 mesos i és a punt de tenir una germana. La situació de Cristina González, en canvi, és diferent. La Cristina va començar Periodisme amb 18 anys, però ho va deixar. El 2002, casada i amb feina, va reemprendre els estudis i al cap d'un any i mig es va quedar embarassada. El juliol de 2007 va tenir el segon fill.

L'any en què el primer fill va néixer, la Cristina va decidir agafar només una assignatura el segon semestre per a intentar compaginar estudis, maternitat i treball en un diari de Girona.

En David Hernández ha deixat una assignatura de Periodisme aquest semestre per a estar més temps amb la Noa.

Davant de la incompatibilitat horària va abandonar la feina i va començar a cursar dues assignatures per semestre.

Més ajuda de l'Administració

En el cas de l'Alba Garriga, els problemes d'horaris es van intensificar arran del naixement d'en Gael, a principis d'aquest curs: "No vaig poder anar a classe ni un dia". Qui de moment ha cursat totes les assignatures que toquen per any és en David: "La meua feina és a temps parcial i li dedico només 24 hores setmanals, 16 de les quals són en cap de setmana". Aquest semestre, però, es deixa una assignatura, ja que vol tenir més temps per a la Noa: "Com que faig classes per la tarda, arribo a les nou a casa i ella a dos quarts de deu ja dorm".

EUNICE FONT

La Lucía Giménez (dreta) creu que hauria d'haver-hi una guarderia pública a la UAB per als fills d'estudiants i professors.

Trucs per a pares i mares principiants

L'Alba apunta que deixar els fills amb els pares o, en el seu cas, també amb les besàvies i la seva germana, és un dels recursos que més utilitza quan ha d'estudiar fora dels horaris de la guarderia i l'escola. Tot i així, opina que no se'n pot abusar. En època d'exàmens, la Cristina té un truc infal·libre: tancar-se en una habitació per a estudiar amb taps a les orelles i fer que el seu marit s'emporti els nens al parc.

Si bé la Cristina i l'Alba coincideixen en què els professors i els companys de classe les ajuden en el seguiment de les assignatures i la realització d'exàmens, la Lucía comenta que quan va saber que la seva filla naixeria al maig i va demanar als professors si podia fer els exàmens per avançat, molts s'hi van negar.

Combinar les feines de casa i els estudis en èpoques d'exàmens és, per a la Cristina, el que resulta més dur. "Recordo una època de parcials en què el fill petit no dormia per les nits". Tots quatre opinen que les administracions haurien de donar més facilitats per a combinar la vida familiar amb la universitària, i la Lucía proposa la creació d'una guarderia pública a la UAB per a fills d'estudiants i professors.

El semestre en què va néixer en Gael, l'Alba Garriga no va poder anar cap dia a la Facultat d'Educació. A l'esquerra la Cristina amb els seus dos fills i el seu marit.

La parella, peça clau

El fet que sigui la parella qui treballa fa que, en general, la criança recaigui en qui estudia. "El meu marit treballa tretze hores diàries, però als caps de setmana m'ajuda", comenta la Cristina. Per a ella, el suport del seu marit és també moral: "Ell m'anima, em recorda que una de les meves prioritats és acabar la carrera". Davant dels esforços de la parella i dels familiars, tots quatre tenen moltes ganes d'acabar els estudis. "Treballar en una feina que t'agrada compensa tot el sacrifici que fas", opina Cristina González. L'Alba no descarta estudiar en un futur: "Sempre he volgut fer Antropologia" ■

**Alba Beltrán
Marta Roqueta
Marina Muñoz**

ANTOLÍN AVEZUELA

Cap dubte amb l'ETC

El servei d'assessorament a l'alumnat ha rebut més de 500 consultes en un curs, sobre temes relacionats amb els estudis, la participació institucional i els serveis del campus, entre altres.

L'espai físic dels serveis per a estudiants i de trobada dels col·lectius, tan de caire social com cultural, és l'Edifici d'Estudiants (ETC). Aquest edifici disposa de locals, sala d'actes, teatre, cinema, sala d'assaig, diverses sales de reunió, una sala polivalent i una altra d'informàtica. Un dels serveis que ofereix aquest espai és el d'assessorament als estudiants i té com a objectiu fomentar la participació, així com informar i assessorar els estudiants.

Juan Berasategi és el tècnic especialista del *Programa d'Assessorament*, una iniciativa dirigida a tots els estudiants per informar, orientar i assessorar sobre el funcionament, l'organització i les normatives de la Universitat, així com també per donar-los suport i acompanya-

De 9.30 a 20.30 i sense pausa, el servei d'assessorament atén les consultes de dilluns a divendres.

ment continuat. "Fa sis anys que aquest servei va començar com una eina per fomentar i donar suport a la participació institucional de caràcter col·lectiu i en l'actualitat està evolucionant cap a un assessorament més individualitzat. Aquest any, per exemple, estem desenvolupant informació personalitzada sobre beques", diu Berasategi.

Consultes personalitzades

Les consultes de l'estudiantat es poden fer a través del telèfon (935811021), del correu electrònic assessorament.estudiants@uab.cat i de forma presencial, "principalment orientada a oferir un assessorament més personalitzat o un seguiment i suport més continuat del cas en qüestió", segons explica el tècnic responsable.

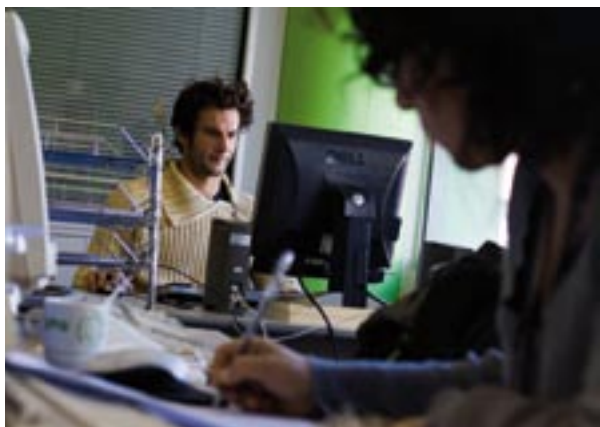
*“Assessorament normatiu?
Finc una consulta”*

ARXIU

■ **“Aquest any, per exemple, estem desenvolupant informació personalitzada sobre beques”**

■ **“Durant els exàmens, els estudiants pregunten sobre la seva normativa”**

ANTOLÍN AVEZUELA

Xifres sobre les consultes en línia

Segons les estadístiques de consultes de l'ETC, des del 30 de juny de 2008 fins a dia d'avui, s'han rebut més de 500 consultes, de les quals 315 han estat respostes directament pel programa d'assessorament normatiu. Una altra dada rellevant són les més de 13.000 visites que a dia d'avui ha tingut l'apartat de consultes amb resposta de la pàgina web. Aquesta dada reflecteix la importància de tenir publicades les respostes, de forma que un gran nombre de visitants resolien els seus dubtes sense haver de repetir una consulta anteriorment plantejada i resolta. En aquest sentit, també ajuden els apartats de la pàgina web gestionats pel servei.

L'última novetat en aquest servei va ser introduïda al darrer curs quan es van començar a rebre les consultes a través del web de l'ETC www.etc.uab.cat. Berasategi valora la incorporació del servei al web de l'ETC com a molt important, ja que ha servit per fer-lo més visible.

Què pregunta l'alumnat?

Una de les característiques més importants del servei és la seva flexibilitat. Està obert a qualsevol consulta, dubte o qüestió que tinguin els estudiants en relació amb la seva vida a la universitat. Des del programa d'assessorament normatiu es contesta a totes les consultes rebudes i quan n'arriba una directament relacionada amb un altre programa de l'ETC, ja sigui Estudients d'intercanvi, Suport a col·lectius, Cultura en Viu o la Unitat d'Assessorament Psicopedagògic, es redirigeix la consulta cap al servei en qüestió.

Els temes de consulta més habituals, segons Juan Berasategi, van variant depenen l'època del curs. “Durant els exàmens, els estudiants pregunten sobre la seva normativa, cap a l'abril, comencen les preguntes sobre les beques; a l'estiu, se solen fer més consultes sobre crèdits de lliure elecció, reclamacions d'exàmens, etc”. Tot i la seva diversitat, les consultes que reben es poden agrupar en tres tipus de temes: l'estudi, que inclou els dubtes sobre les normatives acadèmiques; els crèdits de lliure elecció; beques; els nous plans d'estudis adaptats a l'EEES, etc.

El segon tema d'interès és la participació institucional, la participació als òrgans de Govern generals i territorials de la UAB. “Del que es tracta és de donar a l'estudiant que vol transmetre una proposta a la Universitat informació sobre l'òrgan en qüestió i la manera més afectiva per fer-ho”, afirma Berasategi.

El tercer tema és el de la vida al campus, que inclou totes les consultes referents als seus serveis i normatives externes relacionades amb la restauració, o l'allotjament (dubtes jurídics bàsics, etc.).

El temps de resposta

Donar compliment a les consultes és la tasca prioritària del servei, i el temps per contestar és molt important pel tècnic responsable. “En les situacions normals es dona resposta el mateix dia. En situacions amb més volum de consultes, com pot ser l'època d'exàmens, es contesta en els dos o tres dies següents, com a molt tard. En aquells casos en què necessiten més temps, sovint perquè estem a l'espera de resposta d'un altre servei, sempre s'avisava al consultant”, assegura Berasategi ■

Noura Aharchi

■ **Salvador Cardús**
Degà de la Facultat de Ciències
Polítiques i Sociologia i Doctor
en Ciències Econòmiques

EUNICE FONT

“L’adaptació a **Bolonya** no es pot aturar perquè no té aturador”

Doctor en Ciències Econòmiques, Salvador Cardús (Terrassa, 1954) considera la Sociologia la seva vocació. Ha fet estudis en molts camps, entre ells, el dels mitjans de comunicació, i ha impulsat el Baròmetre de la Comunicació i la Cultura. Des de gener és degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia, des d'on defensa l'aplicació de Bolonya.

És doctor en Ciències Econòmiques, però els seus treballs s'encaminen cap a diferents aspectes de la Sociologia i el Periodisme. En quin camp s'identifica més?

És una situació estranya perquè tinc el títol d'economista, faig de professor de sociologia i l'únic carnet que tinc és el de periodista, perquè estic col·legiat. Això explica la meua manera de treballar, amb una perspectiva oberta, sempre movent-me més per la frontera que en la centralitat en les feines que faig.

És imprescindible estudiar una carrera per a treballar en una determinada feina?

Si parlem de carreres com Economia o Sociologia, està clar que és important estudiar perquè implica la iniciació a uns coneixements teòrics fonamentals. Però el Periodisme té qualitats diferents, perquè es pot ser periodista i, a més, haver-lo estudiat, però hi pot haver un periodisme més professionalitzat que no demana necessàriament haver-lo estudiat. De fet, hi ha grans periodistes que són

EUNICE FONT

autodidactes. Un bon periodista ha de conèixer les tècniques del periodisme però ha de tenir una formació en allò en què es vol especialitzar.

Per què sorgeix la iniciativa de crear el Baròmetre de la Comunicació i la Cultura que vostè mateix ha impulsat?

Catalunya no tenia un instrument que permetés conèixer quina és la realitat comunicativa d'aquest país. Els únics instruments que hi havia eren d'àmbit espanyol i s'organitzaven per províncies, però a Catalunya tenim diaris comarcals i locals i una xarxa de televisions molt potents que els instruments espanyols no veien. A més a més, aquest instrument havia d'agafar la totalitat de

l'àmbit lingüístic, perquè les polítiques culturals i comunicatives d'una llengua tenen a veure amb el seu territori d'expansió natural. Per últim, havíem de crear un instrument que no deslligués l'espai de comunicació del món de la cultura, perquè és molt difícil que estiguis estudiant el món de la premsa i al mateix temps no estiguis interessat en saber què passa en el món de la cultura.

Quins problemes van tenir a l'hora de posar en marxa i delimitar els diferents apartats del Baròmetre?

La principal dificultat del Baròmetre era que volíem fer un instrument d'alta definició, perquè hi ha comarques que són molt

El nou equip de deganat de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia va obrir un bloc per a saber l'opinió dels estudiants sobre el seu programa.

petites i, per tant, necessitàvem una mostra enorme. Vam començar fent 40.000 enquestes i no hi ha molts estudis que en facin tantes. Probablement, som un dels deu estudis d'audiències més gran que es fan al món i amb aquest grau de precisió.

Les preguntes del qüestionari van ser complicades de resoldre. Hi va haver gairebé un any llarg d'elaboració, de discussió amb els propis mitjans de comunicació i empreses de publicitat interessats per veure com podien fer un qüestionari no només rigorós, sinó també que s'ajustés al que ells necessitaven. A més a més, ens vam fixar amb els estàndards internacionals i amb la manera com Europa feien aquests estudis.

■
“Abans del Baròmetre, Catalunya no tenia un instrument que permetés conèixer la realitat comunicativa”

■
“Estic disposat a arremangar-me i intentar solucionar dificultats que tenim plantejades”

EUNICE FONT

EUNICE FONT

Quina acollida ha tingut el Baròmetre entre les empreses?
 Depèn del sector. Els mercats s'organitzen pel que saben, però també pel que no se sap, perquè la ignorància també és útil. Per tant, un coneixement aprofundit de la realitat dóna avantatge a algunes empreses però a altres les perjudica, perquè els mitjans més grans han pogut viure millor en una situació d'ignorància i són els que han presentat més resistència a aquest projecte. D'altra banda, les grans empreses de planificació de mitjans, la premsa local i comarcal i la premsa gratuïta s'hi van apuntar de seguida. Pel que fa a ràdio i televisió, la Corporació Catalana i

Cardús va presentar-se com a degà perquè creu que, amb el Pla Bolonya, cal actuar més que mai.

la Xarxa Audiovisual Local de la Diputació de Barcelona (XAL) també s'hi van apuntar.

Recentment ha deixat de presidir la Fundació Audiències de la Comunicació i la Cultura (FUN-DACC) creada per impulsar el Baròmetre. Encara s'hi manté vinculat?

Sí, encara sóc membre del Patronat i formo part de la Comissió d'Innovació. Estem en un món que canvia molt ràpidament, i si mesurem una determinada cosa però la gent es va movent pot ser que acabem fent una fotografia d'allà on no hi ha ningú. Per tant, constantment hem d'estar revisant el que fem.

Què el va portar a presentar-se com a degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia?
 Fa 30 anys que sóc professor de la UAB, i sempre he intentat estar hi vinculat i amb responsabilitats de gestió. Quan vaig saber que tocaven eleccions a la Facultat hi vaig estar pensant molt. D'entrada no tenia idees concretes, però pensant-hi vaig veure que hi havia la possibilitat d'actuar i resoldre problemes. A la universitat és habitual que tot ho transportem al terreny ideològic, com si en tot ens hi anés la vida. Però per sota d'aquests debats ideològics hi ha qüestions de funcionament i d'organització en les que hi ha molta feina a fer.

ANTOLÍN AVEZUELA

Estic disposat a arremangar-me i intentar solucionar dificultats que tenim plantejades.

Alguns em pregunten com és que m'he posat en el càrrec ara que hi ha tant de merder. És precisament per demostrar que és possible fer coses diferents.

Com preveu l'adaptació al Pla Bolonya?

L'adaptació al Pla Bolonya tirarà endavant perquè no té cap problema; no es pot aturar perquè no té aturador. Bolonya és important per establir un sistema de comptabilització que sigui comú a tot Europa. Algunes de les crítiques que s'hi fan no tenen res a veure: per exemple,

Cardús és un ferm defensor de l'aplicació del Pla Bolonya a les universitats espanyoles i catalanes.

no té res a veure amb les beques ni amb el finançament de la universitat. És un gran avantatge que algunes empreses vulguin fer inversions a l'Autònoma, perquè els estudiants tindran l'oportunitat d'establir contacte amb grans empreses on en un futur poden anar a treballar. Està bé que trobem la màxima col·laboració amb la societat. Això sí, hem d'assegurar que hi hagi beques i independència de la universitat: una cosa és que la Sony pagui els estudis, i l'altra molt diferent és que digui quin programa s'ha de seguir.

Què en pensa dels incidents que va haver-hi amb els Mossos

d'Esquadra en les manifestacions anti-Bolonya?

El que hem viscut ara està en la seva fase final, són els últims reductes, que sovint són els més violents i visibles. És lamentable que es produeixin situacions de tanta tensió i violència al carrer, però tampoc podem ser ingenus. Les situacions de violència no les comença provocant la policia, moltes vegades són accions de resposta a algunes actituds extremadament violentes.

Jo sóc molt prudent a l'hora de valorar què va passar exactament perquè no hi era, però he vist coses per aquí a la Universitat que no m'han agradat gens, com les destrosses a l'oficina de La Caixa i les del rectorat. El dia que es faci el cost de la destrossa tindrem una sorpresa i veurem quantes coses s'haurien pogut fer amb aquests diners.

Veú possible un consens entre els bàndols oposats?

Aquí hi ha una majoria de professors que volem que la Universitat vagi bé i d'estudiants que tenen unes ganes enormes de poder anar a classe, estudiar, treure's la carrera el més aviat possible i trobar feina, i ser ben considerats per haver estudiat a l'Autònoma. Hem de veure com resollem una situació de conflicte que és important, però molt minoritària quantitativament. Molts fan plantejaments maximalistes sense aportar cap solució. No vull ridiculitzar res, però així és molt difícil arribar a un pacte. El que es pot fer és mirar d'encarrilar la protesta per vies democràtiques, i que quedi clar qui representa a qui. Que cadascú tingui el pes democràtic que li toca. A més a més, per a què hi hagi acord amb Bolonya l'han de voler les dues parts i s'han de fer propostes raonables ■

**Elena Domingo Basora
Susanna Cases Ferré**

DEBORAH CASTRO

25 anys sobre l'escenari

No ens trobem al Gran Teatre del Liceu però com si hi fóssim. L'emoció es cuina amb els mateixos ingredients tan a un lloc com a l'altre. L'exaltació d'actrius i actors que repassen els seus guions darrere l'escenari de l'ETC; la del públic que, dispers, es va organitzant en una fila a l'espera que s'obrin les portes del teatre de la Universitat. O millor dit: a l'espera que comenci la funció.

Els bojos actuen?, de Michel Viala, o *Déu*, de Woody Allen, formen part de la programació que ofereix l'ETC aquest any de manera gratuïta. Una oferta que és possible gràcies al treball de l'Aula de Teatre, organització que, formada l'any 1984, compta ja amb una important trajectòria. La formació va aparèixer a la Facultat de Lletres per iniciativa d'un grup d'estudiants interessats en fer teatre. A poc a poc i des de llavors, es va anar consolidant fins que, actualment, disposem d'un teatre propi al Campus, amb instal·lacions adequades i recursos necessaris per treballar amb professionalitat.

D'aquesta forma, la UAB pot presumir d'un grup estable de teatre, per una banda, i d'un taller de creació d'espectacles, per l'altra. Aquests grups estan oberts no només als estudiants, sinó també al personal del PAS i professorat. Per poder-hi entrar hi ha unes proves de selecció prèvies al començament de l'any acadèmic, ja que el número de places és limitat.

Estudiants com Lourdes Vives, actriu a *Els bojos actuen?*, viuen intensament els dies d'assaig amb la il·lusió de poder representar la feina feta durant tots aquests mesos. La Lourdes destaca el fet que sigui teatre

■
“Són poques funcions pel temps que se li ha dedicat”

■
“No ens dediquem a formar actors, això els arriba després”

■
“És un treball seriós basat en la cultura de l'esforç”

universitari pel “bon ambient que hi ha amb tothom”. Però tot i així, li sap greu fer només tres representacions a la Universitat, ja que “són poques funcions pel temps que se l’hi ha dedicat”.

Cada any se celebra una mostra de teatre universitari que organitza la Xarxa Vives Universitats. Aquest curs, l’amfitrió ha estat la Universitat de València durant cinc dies del mes de maig. En aquesta catorzena edició de la mostra hi han participat tretze universitats, nou de catalanes i quatre de valencianes. Es tracta d’una magnífica mostra teatral on els alumnes poden ensenyar, més enllà de la seva universitat, la feina realitzada.

A més a més, l’Aula de Teatre també organitza diferents acti-

vitats com tallers o seminaris sobre teoria i crítica del teatre. És el cas dels cursos d’introducció a la tècnica Alexander, la introducció al teatre musical i la interpretació de cançons, el taller de dramaturgia i escriptura teatral o el curs bàsic d’introducció a la tècnica teatral.

Inquietuds artístiques

Tal i com assenyala Arnau Vidal, director del taller de Creació d’Espectacles: “Hi ha molta gent que arriba a la Universitat sense saber molt bé què estudiar. Persones que poden tenir inquietuds artístiques i que troben la solució als tallers de l’Aula de Teatre”. De fet, pràcticament cada any, de l’equip de teatre en surten tres o quatre persones que

Escenes de l’obra ‘Els bojos actuen?’

acaben dedicant-se al món de la interpretació. Un exemple en són Toni Casares o Laura Conejero. No obstant, als directors de l’aula no els agrada fer aquest tipus de promoció. “No ens dediquem a formar actors, això els arriba després”, explica Arnau Vidal. L’objectiu de l’Aula és el teatre pel teatre, com a procés creatiu, l’art. Vidal afegeix: “A nivell personal per als alumnes és un complement molt bo. A nivell universitari té més transcendència del que pugui semblar. No ens limitem a fer un treball comercial, és un treball seriós basat en la cultura de l’esforç” ■

**Deborah Castro
 Júlia Delgado
 Marcos Doespiritusanto**

Té l'objectiu d'enfortir els vincles entre els estudiants de Traducció i Interpretació i convertir-se en un espai de debat i intercanvi d'idees. L'ENETI fonamenta el seu èxit en la implicació i col·laboració activa dels estudiants.

SHEILA JUAN

ENETI, un espai de debat entre estudiants

L'ENETI és una trobada anual d'estudiants de Traducció i Interpretació a nivell estatal. Lluny de ser un acte acadèmic o institucional, es tracta d'una iniciativa sorgida directament dels estudiants i que s'aprofita del boca-orella i, sobretot, dels recursos informàtics per a difondre's i captar més atenció per part de la comunitat estudiantil.

Aquest any, la UAB ha estat la Universitat encarregada d'acollir la vuitena edició de la trobada durant els dies 23 i 24 de març. Amb més d'un centenar de par-

ticipants de tretze universitats diferents, les jornades van ser un èxit i van sobrepassar les expectatives dels propis organitzadors. "Ens hem vist desbordats per l'alta participació", afirma Elvira Hernández, una de les promotores de l'ENETI '09 i membra de l'Assemblea d'Estudiants. A banda de les fins ara habituals xerrades i ponències d'experts i professorat, la intenció d'aquesta edició era fomentar la participació amb debats i taules rodones. Aquestes varen servir per analitzar la situació actual dels

Estudiants de Traducció durant les jornades, en una de les taules rodones.

plans d'estudis a les diferents facultats espanyoles i per valorar què s'està fent o es farà en quant a l'aplicació de l'EEES. A causa de l'època de canvis que s'estan vivint en l'àmbit universitari amb la implantació del Pla Bolonya, els estudiants de Traducció i Interpretació van acordar el darrer dia de trobada, realitzar un ENETI extraordinari el novembre d'aquest mateix any a Màlaga per a tractar la qüestió ■

**Mar Reguant
Begoña Fuentes**

Biotecnologia: una carrera en expansió que està d'aniversari

La Universitat Autònoma de Barcelona va implantar, ara fa deu anys, els estudis de Biotecnologia, conscient de la seva importància present i futura. Aquesta iniciativa, impulsada pel doctor Carles Solà, va suposar l'inici d'un nou perfil acadèmic i professional, adaptat a l'avanç del coneixement i a les necessitats del mercat. D'aquesta manera, la UAB va ser pionera en l'inici de la carrera a l'Estat espanyol i actualment és un referent d'altres universitats, amb una nota de tall de 8,56.

MARCELO VIDAL

La Biotecnologia és l'aplicació de la ciència i la tecnologia als organismes vius, ja sigui com a parts, productes o models; i la seva finalitat és produir coneixement, béns i serveis. La humanitat s'ha beneficiat d'aquesta disciplina des de fa milers d'anys, però ha estat en els darrers temps quan ha viscut els avanços més transcendents, gràcies al desenvolupament de les noves tecnologies i els descobriments que aquestes han permès. Segons el doctor Carles Solà, la carrera ha estat molt ben

dissenyada perquè "té un fort component de coneixements fonamentals: biologia, matemàtiques, enginyeria, química i economia, i una sèrie d'optatives que permeten als estudiants aprofundir cap als sectors de la matèria que més desperten el seu interès".

Un camp en creixement

Tot i que hi ha poques empreses biotecnològiques pures, la coordinadora del pla d'estudis de la carrera a la nostra Universitat, Maria Victòria Nogués,

Carles Solà, amb alguns dels seus alumnes en un dels laboratoris de Biotecnologia.

ha assegurat que "és un camp en constant expansió perquè els llicenciats poden treballar en àrees diverses com medicina i salut, producció agroalimentària, producció industrial i medi ambient". És el cas dels departaments de recerca d'empreses farmacèutiques, centres hospitalaris, empreses de microelectrònica o laboratoris de salut humana i animal ■

**Víctor Fernández Clares
Carla Cuenca Cortés**

Ser un esportista d'alt nivell sense oblidar els estudis. Això és el que permet 'Tutoresport', un programa que va néixer en el si del Consejo General de Deportes i que la UAB ha sabut aprofitar. Les competicions i els entrenaments són, moltes vegades, incompatibles amb els exàmens i les pràctiques. Per això, la tasca d'un tutor que ajuda a compaginar l'esport amb la carrera esdevé primordial per uns alumnes que suen de valent a l'hora de guanyar una medalla, però que, com tots, també tremolen quan s'enfronten a un examen.

'Tutoresport', garantia de futur

El programa *Tutoresport-UAB* va néixer el curs 1996-1997 amb l'objectiu de respondre a les necessitats dels esportistes d'elit, un col·lectiu que té serioses dificultats per a fer compatibles els estudis acadèmics amb els durs calendaris d'entrenaments i competicions oficials. Tot i que en aquests moments ja hi ha més de vint universitats a tot l'Estat que ofereixen programes de caire semblant, l'Autònoma pot presumir de ser la pionera en donar un suport acadèmic específic i personalitzat als esportistes d'alta competició.

De fet, la infraestructura pròpia de la UAB, amb una àmplia oferta acadèmica, instal·lacions esportives i residència per a estudiants, i el fet que el Centre

d'Alt Rendiment de Sant Cugat es trobi situat a només quatre quilòmetres, fan que el programa i la mateixa Universitat es converteixin en una de les opcions més idònies pels estudiants que necessiten compaginar estudis i esport.

Estudiant i competint

Durant el curs 2007-2008 i el que portem del 2008-2009 s'han acollit al programa, gestionat pel Servei d'Activitat Física(SAF), 61 esportistes i en total ja són més de 150 els que s'han beneficiat de l'ajuda d'un tutor. L'estudiant de Psicologia Eva Martín ha entrat a *Tutoresport* aquest any. És atleta especialitzada en velocitat i ha participat en una llista interminable de

Durant el curs passat i el que duem del present s'han acollit al programa 61 esportistes, com ara l'Elena Congost.

campionats catalans, estatals i europeus. "M'encanta l'esport que practico, ja que em permet créixer com a esportista i com a persona", explica Martín, que assegura que el programa representa "una ajuda als esportistes", perquè sense el suport d'un tutor, creu que tot seria més difícil: "Tindria molts problemes per a presentar-me als exàmens i perdria moltes convocatòries".

Més alumnes de Ciències

Xavier Isern, responsable de *Tutoresport*, afirma que es tracta d'"un programa força conegut pels esportistes d'elit, però no hem de perdre cap oportunitat per donar-lo a conèixer a altres estaments" Els alumnes de Ciències acostumen

ELENA CONGOST

ARXIU

Més esportistes beneficiats

Actualment, existeixen quatre categories d'esportistes que es poden acollir al programa. Els que estan inscrits al pla ADO (Ayuda al Deporte Olímpico), els esportistes d'alt nivell (DAN) del Consejo Superior de Deportes (CSD), els esportistes catalans d'alt nivell (ANC) i darrerament s'ha pogut arribar a acords amb el Consell General de l'Esport de la Generalitat per a donar accés als d'esportistes d'Alt Rendiment Català (ARC).

a ser els que més sol·liciten aquestes intervencions ja que les pràctiques acustemem a ser de caire obligatori.

La tasca dels tutors

Per tant, la figura del tutor és fonamental per a què els nostres esportistes puguin tocar el cel. Maria Prat Grau és professora del Departament d'Educació de la Facultat de Magisteri de la UAB i ha estat tutora d'esportistes de gran renom, com Òscar Garcia Junyent, exfutbolista del Barça.

Actualment, Prat tutoritza dos esportistes i, segons ella, la seva tasca no consisteix en un suport del dia a dia, sinó que la feina es concentra "en èpoques molt concretes, com els períodes de matrícula o d'exàmens, per si s'han de negociar canvis de dates o orientar l'alumne en el

L'Eduard va aconseguir la medalla de plata als passats jocs olímpics de Pequín.

volum de crèdits en els quals es pot matricular".

Una de les esportistes que tutoritza la professora Maria Prat és l'Elena Congost Mohedano, una atleta que va participar als Jocs Paralímpics de Pekín en la categoria de 1.500 metres. L'Elena pateix una deficiència visual que no li ha impedit competir professionalment i tirar endavant la carrera de Magisteri. A més del suport de la seva tutora, Congost està inscrita en el programa *Pioner* que es porta des del FAS i que dona suport al col·lectiu d'estudiants amb discapacitats. Segons la jove atleta, *Tutoresport* és especialment útil en períodes de competicions i, tot i estar satisfeta en termes generals amb el programa, lamenta la falta de comprensió per part d'alguns sectors del professorat: "Cada professor és un món, el tutor

■
“El tutor fa la feina, però no pot assegurar res”

■
“La majoria de professors no veuen l'esport com a positiu”

■
“L'esport que practico fa que creixi com a esportista i persona”

DANI FONT

DANI FONT

DANI FONT

fa la feina, però no pot assegurar res. Cal conscienciar més a alguns professors, sobretot als més veterans”.

Medallista tutoritzat

El que també va estar a Pequín l'estiu passat és l'estudiant de Mestre d'Educació Física (MEF) Eduard Arbós Borràs, que va aconseguir la medalla de plata amb la selecció espanyola d'hoquei herba. Arbós ens explica que ell, personalment, no ha tingut cap problema amb el col·lectiu docent, però assegura: “La majoria de professors

no veuen les meves experiències esportives com un aspecte positiu en la meva formació, sinó com un problema”. El terrassenc, que milita al club Egara, afirma que *Tutoresport* és “imprescindible per a compaginar esport d'alt nivell i estudis d'alt nivell i que sense el programa estaria perdut”.

L'objectiu final de *Tutoresport*, per tant, traspasa la frontera de l'etapa universitària. Una de les seves prioritats és la d'assegurar un bon futur als esportistes un cop s'hagin retirat de les competicions.

A dalt: L'Eva Martínez que es preparava pels campionats que se celebren el mes de juliol. A baix a la dreta: Xavi Isern coordinador del programa I a l'esquerra: Maria Prat, tutora.

Xavier Isern ens explica que “són una minoria, fins i tot dins del món del futbol, els que un cop han acabat la seva carrera esportiva poden continuar treballant en feines relacionades amb l'esport que practicaven”. És per aquest motiu que el màxim responsable del programa espera als esportistes i els intenta fer entendre que “no tinguin por i s'atreveixin a compaginar estudis i competicions” ■

**Dani Font Nogueroles
Carmina Oliveras**

■
Martina Azzurra
Voluntària de la Fundació
Autònoma Solidària

EUNICE FONT

Una voluntària mediterrànea

lau (cian, marí, cel...), taronja (pàl·lid, intens...)... A la Martina Azzurra Bertagno, una noia italiana de 25 anys, l'han captivat els colors. Són les tonalitats que formen part del dia a dia de la cosmopolita ciutat de Barcelona. Potser aquesta sigui una de les raons que la inciten a no tenir encara molt clar quan tornarà a la seva terra. O fins i tot, si arribarà a tornar per quedar-s'hi. Llicenciada en Ciències Internacionals i Diplomàtiques per la Universitat de Bolonya, parla italià, francès, anglès, espanyol i una mica de català.

Participant del programa *Voluntaris Europeus*, promogut per la Unió Europea, treballa a la oficina de la Fundació Autònoma Solidària (FAS), on participa en la campanya informativa d'hàbits saludables *El xiringu*, la qual té com objectiu anar per les facultats informant de les malalties de transmissió sexu-

al, d'aspectes relacionats amb l'alimentació, de drogues, etc. També participa del projecte de cooperació responnent a les preguntes dels i les estudiants interessats en alguns dels programes. Alhora participa en activitats de sensibilització i, a la vegada, és personal de suport en el curs d'iniciació a la cooperació. A més a més, les seves dots artístiques li obren les portes al disseny de cartells per a la FAS. D'això, amb la petita pensió i el pagament de l'allotjament que cobreix el programa internacional, és amb el que viu.

Tot va començar a Itàlia

Així i tot, l'esperit col·laborador de la Martina no és només fruit de l'aventura que suposa viatjar, conèixer i viure en un altre país. A Itàlia ja havia participat en una associació que col·laborava amb altres universitats. Va ser llavors quan es va adonar que li agradaria seguir profunditzant

La jove italiana en un punt d'informació a la Plaça Cívica.

en aquest camp. "M'agrada molt l'ambient universitari, desenvolupar idees, aprendre, participar en projectes...", afirma en un castellà perfecte. "Estic en això perquè vull créixer com a persona, treballar amb valors i conèixer més gent abans d'endinsar-me en el món laboral". Abans havia estat a Sevilla i a València, però reconeix que prefereix Barcelona, sobretot perquè la cultura catalana s'assembla més a la italiana. A banda de destacar el dinamisme del campus, considera que aquí té moltes més oportunitats.

Sensibilització, cooperació, dinamisme i solidaritat formen part de la vida de la Martina i de totes les persones que, com ella, formen part actualment del grup de voluntaris europeus que treballen per l'Autònoma ■

Deborah Castro Mariño
Eunice Font Vidal

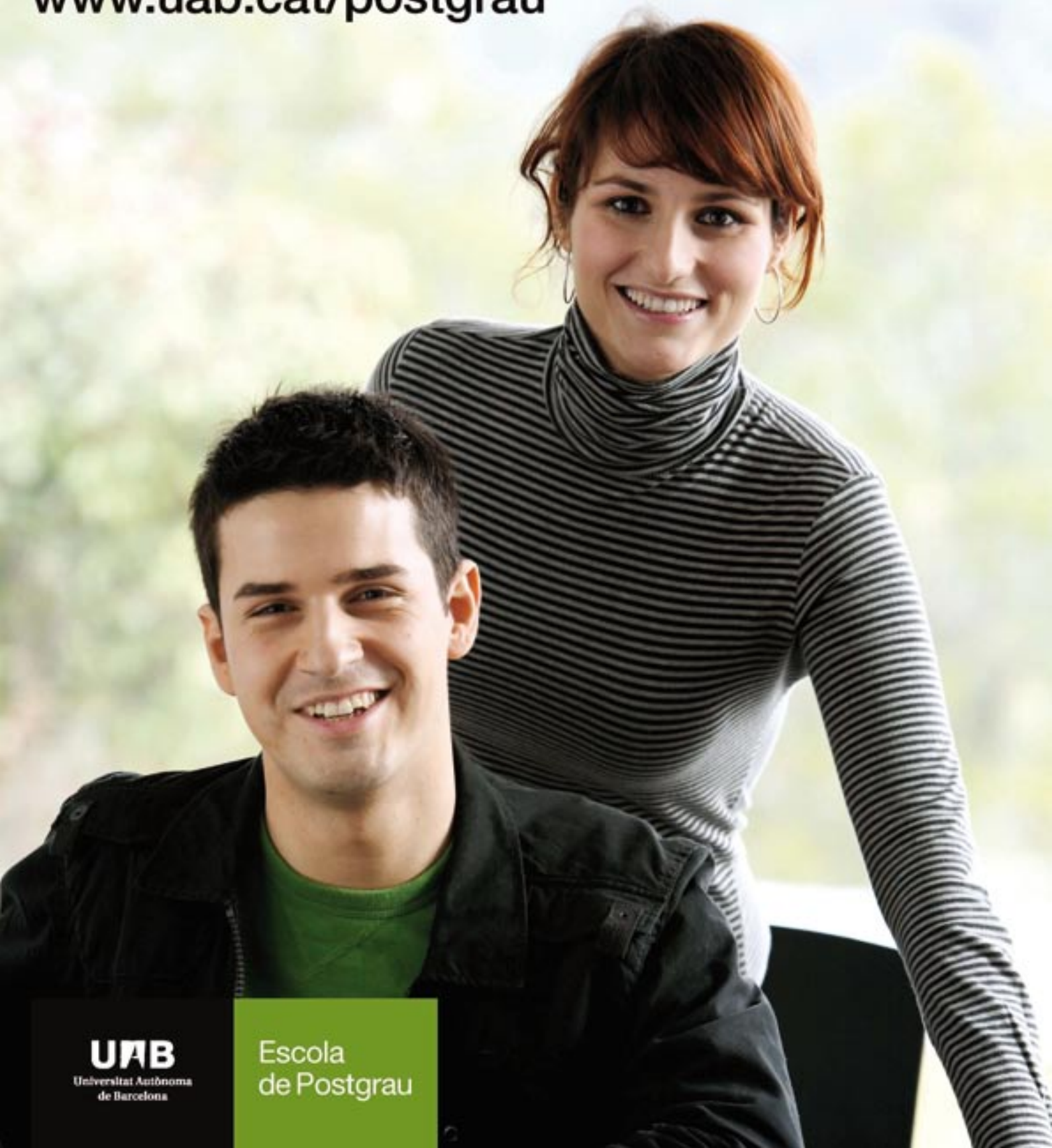
Postgrau UAB 09/10

l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau i doctorats per fer un pas endavant en el teu futur professional.

Més de 500 opcions per encertar.

www.uab.cat/postgrau

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Escola
de Postgrau